

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גלז	שם פרטי: חביבה
------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: רוזנטל	בלועזית Rozental	שם נעורים: רוזנטל
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: לובה	בלועזית Luba	מין: ז / נ
מקום לידה (ישוב, מחוז): קובנה	בלועזית Kaunas	תאריך לידה: 23.11.1927
שם פרטי של האב: אליעזר	שם פרטי ושם נעורים של האם: יעל ינטל	ארץ לידה: ליטא
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה: קובנה	בלועזית Kaunas	ארץ המגורים: ליטא
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? קובנה		
האם היית במחנות? אילו ומתי? טורון, שטוטהוף		
מקום השחרור: דנציג	תאריך השחרור: 24.3.1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? קובנה
מקומות/מחנות בדרך לארץ: צ'כוסלובקיה, אוסטריה, קפריסין		שם האנייה (אם עלה בדרך הים): אל תפחידוני
		שנת עליה: 1949

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

להורייו היו אדמות של ירקות ליצוא לחו"ל. היו לי חמישה אחים ואני האחרונה מביניהם, בת יחידה. הייתי כמו שעשוע בבית, האחים שלי שיחקו איתי ופינקו אותי כי הייתי בת יחידה. למדתי בבית ספר עד גיל 15, עד שפרצה המלחמה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

כשפרצה המלחמה, אבא שלי חשב שהחילים רק מתאמנים עד שהיו הפצצות בעיר. רצינו לברוח אבל לא יכולנו כי הדרך הייתה חסומה. ארבעה מאחיי נעצרו ורציתי להביא להם אוכל אבל לא ידעתי איך להגיע אליהם, בסוף פגשתי שכנה שלי ליטאית והיא שאלה אותי מה אני עושה שם, היא החזירה אותי הביתה ואמי ממש שמחה לראות אותי. ב-15 לאוגוסט הכניסו אותנו לגטו, אני חליתי במחלת הטיפוס, מחלה מאוד קשה. היה שם גטו קטן וגטו גדול, בגטו הקטן אני אושפזתי בבית חולים והיינו צריכים לעבור מהגטו הגדול לקטן. המחלה החלישה אותי מאוד, לא היה לנו גם אוכל, לאחר זמן מה הרגשתי טוב יותר והתחלתי ללכת. כששחררתי ביום שישי מבית החולים, אחי היה גר לא רחוק מאיתנו ואמרתי לאמא שלי שאני רוצה ללכת לבקר אותו ואת האחיי שלי. בדרך ראיתי אנשים ליד הגדר של הגטו ושמעתי שהם מדברים, נדחפתי שם פנימה, הייתי ממש רזונת, לא הבנתי מה קרה ופתאום ראיתי שיש שריפה, היא הייתה בבית חולים שממנו יצאתי יום לפני, אמא שלי שמעה על השריפה ומיד באה לבדוק שאני בסדר, היה לי מזל גדול.

ב-28.10.1941 הייתה סלקציה, עמדתי עם משפחתי ואמי אמרה לי לעמוד ליד אחי ולא לידם. כבר הייתי גדולה אבל התחלתי לבכות. לי ולאחי אמרו ללכת ימינה ואת ההורים שלי לקחו שמאלה, מאז לא ראיתי אותם שוב. אני ואחי נשלחנו למחנות עבודה, עשינו שם כל מיני עבודות, אח"כ נשלחנו גם למחנה ריכוז עברנו שם תקופה קשה מאוד, במזל עברנו אותה. כשהרוסים הגיעו, שלחו את היהודים בחזרה לארצותיהם, ובמרץ 1945 חזרתי עם גיסי בחזרה לליטא, והגענו לקובנה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

כשחזרנו לקובנה, אחרי המלחמה, גרתי שם כמעט שנה עד שהכרתי את בעלי לעתיד. רצינו לצאת מליטא אבל עשו לנו בעיות כי לבעלי הייתה אזרחות פולנית. בסוף 1946 לאחר שהבאנו מסמכים, עברנו לאוסטריה דרך צ'כוסלובקיה, הלכנו המון ברגל. באוסטריה התחתנו. לאחר מכן הפלגנו לישראל אך הבריטים העבירו אותנו לקפריסין, שם היינו שנה ובזמן הזה ילדתי את בתנו הראשונה. כשהפלגנו לארץ בתי הייתה בת שבעה חודשים.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגענו לחיפה ומשם לנווה חיים. מכיוון שלא היה רישום של האנשים שעלו, ידעתי שאחי, שכבר היה בארץ, לא יוכל לדעת איפה אני ומתי אני מגיעה, בעלי אמר לי שהוא ייסע לפתח תקווה לחפש אותנו. בינתיים אני נשארת עם בתי בבית העולים, את אחי לא ראיתי כבר 15 שנים, הוא היה בבריגדה. בזמן שבעלי נסע לפתח תקווה אחי הגיע אלינו, הוא שאל עליי אבל מכיוון שלא היו רשימות מסודרות אז אמרו לו שינסה לחפש אותי מאוהל לאוהל. הגורל היה כזה שאני בדיוק רציתי להביא לבתי מרק מהמטבח, אבל זה היה יום גשום ולא רציתי להוציא אותה החוצה, לקחתי מעיל ופתאום ראיתי הרבה אנשים מהמזרח, הם היו מאוד נחמדים ואמרו שישמרו על הבת שלי כמה דקות. לפתע מישהו עובר לידי ואומר לי ביידיש: "נראה לי שזאת אחותי". אני אמרתי: "כן, זאת אני!". לאחר המפגש המרגש אחי אמר לי שהוא רוצה שאני אעבור לגור איתו בבית בפתח תקווה, הוא היה נשוי עם 2 ילדים. ואכן עברנו לגור לידם בפתח תקווה, שכרנו מרתף קטן ואז נולד לי בן. אחי דאג לי מאוד וסיפר לי שבונים שיכון בפתח תקווה ושנחנו לא יכולים להמשיך לגור במרתף הקטן הזה, הוא נתן לי כסף למקדמה וככה קנינו את הבית והיה הרבה יותר נוח. בארץ לא עבדתי, טיפלתי בשני ילדיי והייתי עקרת בית, בעלי עבד ופרנס את המשפחה. אנו גרים בפתח תקווה עד היום. בתי מתגוררת בחיפה, היא מורה, יש לה 3 ילדים ומהם יש לי 4 נינים. בני התחתן יחסית מאוחר, הוא גר ברחובות ויש לו 2 בנות.

ראיון: שירן זר
פתח תקוה. נובמבר 2009
עריכה: קרן אלמוג

ד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים